KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) 2018/1118

av den 7 juni 2018

om ändring av delegerad förordning (EU) 2015/2446 vad gäller villkoren för en nedsättning av nivån på den samlade garantin och undantag från skyldigheten att ställa en garanti

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen ([1]), särskilt artikel 99 c, och

av följande skäl:

(1) I artikel 95.1 i förordning (EU) nr 952/2013 fastställs de villkor som måste uppfyllas av en ekonomisk aktör för att få tillstånd att ställa en samlad garanti för att säkerställa betalning av tullskulder och andra avgifter. I artikel 95.2 i förordning (EU) nr 952/2013 fastställs ytterligare kriterier som ekonomiska aktörer måste uppfylla för att få tillstånd att ställa en samlad garanti till ett nedsatt belopp eller beviljas undantag från skyldigheten att ställa en garanti när det gäller tullskulder och andra avgifter som kan uppkomma. Ett av dessa kriterier är kriteriet om ekonomisk solvens ([2]). Detta kriterium ska anses ha bevisats om den sökande har en god ekonomisk ställning som innebär att denne kan fullfölja sina åtaganden, med vederbörlig hänsyn tagen till den aktuella affärsverksamhetens särdrag.

(2) I samband med en ansökan om en nedsättning av den samlade garantin eller undantag från skyldigheten att ställa en garanti måste tullförvaltningarna bedöma om den sökande har förmåga att betala tullskulder och övriga avgifter, om detta skulle bli nödvändigt.

(3) I artikel 84 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/2446 ([3]) fastställs de villkor som ska vara uppfyllda för att en ekonomisk aktör ska beviljas tillstånd att använda en samlad garanti till ett nedsatt belopp eller beviljas undantag från skyldigheten att ställa en garanti. Utöver de andra villkor som fastställts på grundval av kriteriet om ekonomisk solvens måste den sökande visa att denne har tillräckliga ekonomiska resurser för att fullgöra sina skyldigheter avseende tullskulder och andra avgifter som kan uppkomma och som inte omfattas av garantin. Praktisk erfarenhet från genomförandet av förordning (EU) nr 952/2013 och delegerade förordning (EU) 2015/2446 visar dock att detta villkor är alltför restriktivt, eftersom det tolkas som begränsat till att ha nödvändig likviditet tillgänglig. Likviditet utgör inte alltid en ekonomisk aktörs enda förmåga att betala tullskulder eller andra avgifter som inte omfattas av garantin. Andra faktorer, såsom tillgångar som är lätta att omsätta, skulle också kunna tas med i beräkningen. Det är därför nödvändigt att lyfta ut likviditetsfaktorn som ett fristående villkor och göra ett förtydligande så att bedömningen av aktörens förmåga att fullgöra sina skyldigheter att betala tullskulder och andra avgifter som inte täcks av garantin integreras i bedömningen av den sökandes ekonomiska ställning.

(4) I syfte att säkerställa en enhetlig tillämpning av dessa bestämmelser är det samtidigt nödvändigt att klargöra att bedömningen av villkoret om ”tillfredsställande ekonomisk ställning” sett till den ekonomiska aktörens förmåga att betala tullskulder och andra avgifter som kan uppkomma och som inte täcks av garantin är avgränsad till bedömningen av ansökningarna om en samlad garanti till ett nedsatt belopp eller om undantag från skyldigheten att ställa en garanti (förenkling). Detta är nödvändigt för att fastställa gränserna för denna bedömning inom ramen för de samlade garantier som omfattar alla nivåer av nedsättningar.

(5) I situationer där det referensbelopp som fastställts i enlighet med artikel 155 i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/2447 ([4]) inte skulle stå i proportion till de potentiella tullskulder som kan uppkomma, är det nödvändigt att föreskriva en möjlighet för tullmyndigheterna att beakta risken för uppkomst av tullskuld, efter eget gottfinnande, när de beslutar om nivån på nedsättningen.

([1]) EUT L 269, 10.10.2013, s. 1.
([2]) Artikel 39 c i förordning (EU) nr 952/2013.
([3]) Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/2446 av den 28 juli 2015 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex (EUT L 343, 29.12.2015, s. 1).
([4]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/2447 av den 24 november 2015 om närmare regler för genomförande av vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen (EUT L 343, 29.12.2015, s. 558).

(6) Det är dessutom nödvändigt att klargöra att de godkända ekonomiska aktörerna inte bör bli föremål för dubbla bedömningar i enlighet med artikel 38.5 i förordning (EU) nr 952/2013, samtidigt som tullmyndigheterna fortfarande kan kontrollera att en godkänd ekonomisk aktör uppfyller de specifika kraven för en förenkling innan den beviljas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Artikel 84 i delegerad förordning (EU) 2015/2446 ska ändras på följande sätt:

1. I punkt 1 ska led f utgå.

2. I punkt 2 ska led g utgå.

3. I punkt 3 ska led l utgå.

4. Följande punkter 3a och 3b ska införas:

”3a. Vid kontrollen av om den sökande har tillfredsställande ekonomisk ställning för beviljande av ett tillstånd att använda en samlad garanti till ett nedsatt belopp eller undantag från skyldigheten att ställa en garanti i enlighet med punkterna 1 e, 2 f och 3 k, ska tullmyndigheterna beakta den sökandes förmåga att fullgöra sina skyldigheter att betala tullskulder och andra avgifter som kan uppkomma och som inte täcks av garantin.

I motiverade fall får tullmyndigheterna beakta risken för uppkomst av tullskulder och andra avgifter med hänsyn tagen till typ och omfattning av den sökandes affärsverksamhet och typ av varor för vilka garantin krävs.

3b. När villkoret om tillfredsställande ekonomisk ställning redan har bedömts vid tillämpning av det kriterium som anges i artikel 39 c i kodexen ska tullmyndigheterna endast kontrollera om den sökandes ekonomiska ställning motiverar ett beviljande av ett tillstånd att använda en samlad garanti till ett nedsatt belopp eller undantag från skyldigheten att ställa en garanti.”

5. Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. Om den sökande har varit etablerad i mindre än tre år ska uppfyllandet av de villkor som anges i punkt 1 d och e, punkt 2 e och f samt punkt 3 j och k kontrolleras på grundval av tillgänglig bokföring och information.”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 7 juni 2018.

På kommissionens vägnar

Jean-Claude JUNCKER

Ordförande